

Sen

Pozerám sa von z okna vlaku.

Vedľa mňa vidím letieť straku.

Za ňou pýšia hory sa

Miestenku oproti má Clarissa.

Sedím, sedím vo vláčiku sám,

z okna veľmi rád sa pozerám.

Ako cestujem tým svetom krásnym,

Vlak zatrúbi klaksónom hlasným.

Hneď ma strhlo zo sna krásneho

do sveta tohto jasného.

Vlak blíží sa už do mesta

A tu začína sa môj príbeh, cesta.

V meste bola dlhá stopka,

Na okno kupé niekto klopká.

Neznáme dievča otvorí dvere,

Som z nej v úplne inej sfére.

Túžiť po nej to len chcem,

odvtedy pozerám na ňu len.

Cestujeme spolu dlhú dobu

Asi chytím z toho ticha chorobu.

Naraz pozrie na mňa, začne sa usmievať,

pozerám na ňu, čakám čo sa bude diať.

Prirodzený jej úsmev na mňa žiari

Trochu sa mi z toho z hlavy parí.

smeje sa stále, už dlhú dobu

a o tom píšem túto slohu.

O nej som sníval, chcem ju mať.

S ňou sa budem celý život smiať.

Ved' pozitívna nálada

Je tiež našej lásky záhrada.

Raz musela prísť aj zlá chvíľa,

rozdělila nás takzvaná časová pília.

Však to by nebola správna báseň,

kebyže sa skončí šťastne.

Spomínam na to šťastne zároveň smutno,

po láske je mi veľmi smutno.